

Usnesení

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci žalobce: **JUDr. Z. A., „X“**, t.č. Ústav na výkon vazby a Ústav na výkon trestu odňatia slobody, Chorvátska 5, Bratislava, proti žalovanému: **Odvolacímu finančnímu ředitelství**, Masarykova 31, Brno, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 8.11.2011, č.j. 9386/11-1500-506476,**

takto :

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění :

Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí původního žalovaného Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 8.11.2011, č.j. 9386/11-1500-506476, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Finančního úřadu v Litoměřicích ze dne 9.5.2011, č.j. 66078/11/196962506459, kterým bylo zastaveno řízení o žádosti o prodloužení lhůty ke splnění výzvy k odstranění vad podání ze dne 24.8.2010, č.j. 75206/10/196962506459, kterou bylo mimo jiné požadováno doplnění návrhu konkrétní lhůty k doplnění náležitostí odvolání dle výzvy ze dne 12.7.2010 proti rozhodnutí o přenesení nákladů řízení ze dne 7.5.2010, č.j. 51087/10/196962506459.

Na tomto místě je třeba uvést, že dne 1. 1. 2013 vstoupil v účinnost zákon č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o finanční správě“), kterým byla zrušena všechna finanční ředitelství, včetně Finančního ředitelství v Ústí nad Labem. S ohledem na tuto skutečnost se ve smyslu ust. § 69 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), ve spojení s ust. § 5 a § 7 písm. a), § 20 odst. 2 zákona o finanční správě se od 1. 1. 2013 místo původního žalovaného Finančního ředitelství v Ústí nad Labem bez dalšího stalo žalovaným Odvolací finanční ředitelství se sídlem v Brně.

Primárně se soud zabýval otázkou, zda rozhodnutí správního orgánu, proti kterému směřuje žaloba, je vůbec předmětem přezkumu v rámci správního soudnictví, či zda se na něj vztahuje některá z kompetenčních výluk uvedených v § 70 s.ř.s.

Dle § 65 odst. 1 s.ř.s. kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

Dle § 70 písm. b) s.ř.s. ze soudního přezkoumání jsou vyloučeny úkony správního orgánu předběžné povahy.

Z obsahu správního spisu vyplynulo, že žalobce podal odvolání proti rozhodnutí Finančního úřadu v Litoměřicích o přenesení nákladů řízení ze dne 7.5.2010, č.j. 51087/10/196962506459. Odvolání nemělo dle správce daně veškeré náležitosti, proto správce daně zaslal žalobci výzvu k doplnění náležitostí odvolání ze dne 12.7.2010, č.j. 63919/10/196962506459. Žalobce zaslal správci daně žádost o prodloužení lhůty k doplnění náležitostí odvolání. Správce daně zaslal žalobci výzvu ze dne 24.8.2010, č.j. 75206/10/196962506459, k odstranění vad žádosti o prodloužení lhůty, konkrétně předložení plné moci pro paní Z. V. a doplnění návrhu konkrétní lhůty požadovaného prodloužení. S podáním žádosti o prodloužení lhůty je spojena dle položky 1 bod 1 písm. a) přílohy zák. č. 634/2004 Sb. o správních poplatcích, poplatková povinnost ve výši 300,- Kč. Žalobce byl výzvou ze dne 25.11.2010, č.j. 101306/10/196962506459, vyzván správcem daně k uhrazení správního poplatku. Proti této výzvě podal žalobce odvolání. Odvolání žalobce proti výzvě k uhrazení správního poplatku bylo zamítnuto rozhodnutím Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 25.3.2011, č.j. 3019/11-1400-506218. Žalobce správní poplatek ani následně neuhradil. V důsledku neuhradení správního poplatku tedy žalovaný dle § 5 odst. 4 zák. č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, řízení o žádosti o prodloužení lhůty rozhodnutím ze dne 9.5.2011, č.j. 66078/11/196962506459, zastavil. Proti rozhodnutí o zastavení řízení podal žalobce odvolání, o kterém bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím.

Otázkou kompetenční výluky ve vztahu k rozhodnutí o zastavení řízení o žádosti o prodloužení lhůty k podání odvolání se již zabýval Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 27.7.2011, č.j. 1 Afs 35/2011-135, a to zejména z pohledu rozhodnutí předběžné povahy. Nejvyšší správní soud konstatoval, že rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozhodnutí ze dne 27.10.2009, č.j. 2 Afs 186/2006-54, stanovil okruh podmínek, které musí splňovat rozhodnutí předběžné povahy. Aby bylo možno rozhodnutí správního orgánu považovat za rozhodnutí předběžné povahy, musí být kumulativně splněny podmínka časová, podmínka věcná a podmínka osobní.

K uvedeným podmínkám ve vztahu k rozhodnutí o zastavení řízení o žádosti o prodloužení lhůty k podání odvolání Nejvyšší správní soud ve výše citovaném rozsudku č.j. 1 Afs 35/2011-135, uvedl:

„Časová podmínka je v posuzovaném případě splněna. Rozhodnutí o žádosti o prodloužení lhůty k podání odvolání podle § 14 zákona o správě daní a poplatků je vydáváno v probíhajícím daňovém řízení. Z hlediska časového tedy předběžnost rozhodnutí spočívá v tom, že konečné rozhodnutí o odvolání finanční orgán nevydá dříve, než je v řízení postaveno najisto, zda bylo žádosti o prodloužení lhůty vyhověno či nikoliv. Rozhodnutí o žádosti o prodloužení lhůty k podání odvolání tedy vždy předchází konečnému rozhodnutí

o odvolání proti dodatečným platebním výměrům; na jeho vydání má daňový subjekt nárok (§ 48 a násl. zákona o správě daní a poplatků). Konečné rozhodnutí o odvolání lze dále přezkoumat ve správním soudnictví podáním žaloby podle § 65 s.ř.s.

Také věcná podmínka je v řešeném případě splněna. V rámci konečného rozhodnutí o odvolání je finanční orgán vždy povinen zkoumat, zda jsou splněny podmínky řízení; hodnotí tedy mimo jiné včasnost podaného odvolání. Při posuzování včasnosti je finanční orgán vázán právě rozhodnutím o žádosti o povolení lhůty k podání odvolání, jehož obsah v rámci konečného rozhodnutí zohlední.

V posuzovaném případě je splněna i podmínka osobní, neboť adresátem konečného rozhodnutí o odvolání je právě osoba žádající o prodloužení lhůty, tj. osoba dotčená rozhodnutím předběžné povahy.“

V citovaném rozsudku, č.j. 1 Afs 35/2011-135, pak Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že rozhodnutí o zastavení řízení o žádosti o prodloužení lhůty k podání odvolání je vyloučeno ze soudního přezkumu podle § 70 písm. b) s.ř.s., neboť jde o předběžné rozhodnutí. Z uvedených důvodů nelze brojit přímo proti rozhodnutí o zastavení řízení o žádosti o prodloužení lhůty k podání odvolání, ale až proti jeho důsledkům v rámci přezkumu konečného rozhodnutí o podaném odvolání.

S uvedenými závěry Nejvyššího správního soudu se zdejší soud plně ztotožnil, přičemž tyto závěry lze plně vztáhnout i na předmětné žalobou napadené rozhodnutí.

Vzhledem k tomu, že soud ze shora uvedených důvodů shledává, že žalobou napadené rozhodnutí je rozhodnutím, které je dle § 70 písm. b) s.ř.s. ze soudního přezkumu vyloučeno, byl soud nucen konstatovat, že žaloba proti napadenému rozhodnutí původně žalovaného je podle § 68 písm. e) s.ř.s. nepřípustná, a proto ji podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. odmítl.

V důsledku odmítnutí žaloby současně soud v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení. O soudním poplatku nebylo rozhodováno, neboť žalobce byl od soudního poplatku osvobozen.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 24. září 2014

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová